

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfintei mare mucenițe Ecaterina

Mă așez în carte cuvânt de sărbătoare pentru sfinți, căci sfinții M-au mărturisit pe pământ și M-au făcut cunoscut și M-au semănat în oameni, fiindcă inima și viața lor sfântă au lucrat odată cu puterea credinței și a mărturisirii și au putut ei să-Mi aducă rod, să-Mi ridice omul de jos, din căderea lui din Dumnezeu și să-i dea mântuire din păcat, iar Eu, Domnul și Mirele lor, i-am slăvit pe ei pe pământ prin minuni și i-am suit la cer cu biruință mare împotriva necredincioșilor și cu cale slăvită și cu minuni pe ea între oameni, căci necredința de pe pământ are nevoie de judecata ei ca și orice faptă sau simțire lipsită de Dumnezeu în oameni, căci lipsa de Dumnezeu în om îl face de rușine, îi dă de gol goliciunea, și mulți dintre oameni au fost mântuiți din întineric și din necredință și au fost luminați prin sfinți și are Domnul rod prin sfinți și slavă pe pământ prin puterea credinței lor și prin lucrul mărturisirii lor între oameni, așa cum mucenița Ecaterina M-a mărturisit și M-a așezat în multe inimi mari pe pământ și s-au întors ei pe cale cu lumină apoi și s-au suit pe ea la cer.

Pace ție, popor al cuvântului Meu! Te mărturisesc al Meu pentru ca să pun duh de credință în oameni. Te ocrotesc mult pentru ca să te am și să pun pe masa ta învățătura Mea pentru om, căci sunt Mântuitor și dau să-i mântuiesc pe mulți din păcat, ca să nu ajungă ei la suferința cea pentru păcat, căci păcatul aduce apoi suferință peste om. Mă gândesc tot timpul cu duh înlăcrimat adânc la cei ce lasă calea Mea și se duc iar pe cale cu lumea, în pas cu lumea, în lucru cu lumea cea despărțită de Dumnezeu, căci oamenii bisericii nu pot smulge omul de pe calea lumii, ba îl mai și învață pe om că este cu Dumnezeu, că-L are pe Domnul de Stăpân și de Mântuitor, dar nu tot așa au fost lucrul și mărturisirea sfinților, o, nu așa, căci ei i-au învățat pe oameni să se lepede de ei înșiși și de lume și de păcat și nu s-au temut de cei ce le-ar ucide trupul din pricina mărturisirii lor cea pentru Mine și au rămas sub cruce, sub jertfă pentru numele Meu pe pământ și au născut minuni și duh viu în mulți, lucrând din cer mai mult ca pe pământ apoi, și iată, am în venirea Mea sfinți însoțitori și e mare biruința lor asupra lui satana, care-l desparte pe om de Dumnezeu și îl învață vremelnicia și atât.

O, câtă învățatură din cer lipsește pe pământ! Vin Eu cu sfinții mărturisitori pe pământ în cuvânt, căci ei au purtat trup pe pământ și au iubit lumea și salvarea ei, ca și Mine, Domnul, au iubit și nu s-au lepădat de cruce după ce s-au arătat sub ea, și a fost slava lor crucea și au semănat cu Mine și sunt ei frații Mei pe pământ și în cer, fii ai Tatălui Meu, credincioși Lui și iubindu-L, căci acestea sunt puterea lui Dumnezeu în om, și așa a iubit mucenița Ecaterina mersul ei pe urma Mea pe pământ. Amin.

— *O, n-are, Doamne, n-are cine să-i despartă de Tine pe cei adevărați ai Tăi, pe cei scriși în cartea vieții de la întemeierea lumii, ci, din contra, vestesc ei țara cea de sus, împărăția cea dulce a celor ce suferă pe pământ pentru numele Tău și după Tine, Doamne, și cărora li se iartă păcatele cele de odinioară, și e dulce iertarea pentru ei când o gustă, și nu se mai pot ei lăsa de acest dulce din cer, o, Mântuitorule al celor ce vin la Tine ca să Te urmeze pe pământ, și apoi în cer!*

Le spun la toți în ziua mea de serbare, le spun la toți cei care au avut milă de la Tine lor și au cunoscut și au gustat din dulcele Tău râu de cuvânt, care curge acum pe pământ, le spun lor despre cei cărora eu le-am mărturisit atunci numele Tău, făgăduințele Tale, adevărul cel unul al Tău și minunea venirii Tale după om, iar aceia nu s-au mai despărțit apoi de viață mărturisitoare, ci au pășit spre moarte mărturisitoare împreună cu mine înaintea celor necredincioși, care-și zic ei mereu în toate vremile că ucid numele Tău de pe pământ și din oameni, o, Doamne. O, le spun la toți să aibă grijă mare în toată clipa și să nu se despartă de duhul dragostei de

Tine și să nu-l lase să se stingă din ei, ci să se lepede de sine pentru el și pentru Tine mereu, ca să le fii lor pe veci Mântuitor, o, Mire Doamne. Nu este rușine mai mare pentru un om ca și aceea când el se leapădă de viața lui cu Tine și cu cei ce lucrează Ție viața lor cu credința lor, cu lupta lor cea grea, că e grea lupta omului pentru stat cu Domnul pe cale, dar e dulce și e măreață, Doamne, iar cel ce nu luptă până la capăt, acela e mai de plâns ca unul care cade și se scoală mereu din slăbiciunile lui pe cale cu Tine, căci cel slab are nevoie de Tine mai mult decât cel ce dă să cadă în necredință și în lepădare de Tine când credința îi este pusă la încercare și când el nu biruiește pentru ea și pentru Tine, Doamne.

O, câtă învățătură trebuie mereu, mereu peste cei ce se dau Ție ca să fie ai Tăi mereu, mereu, o, Doamne, căci dragostea nu le este mereu fierbinte, ci trebuie mereu ținută trează și aprinsă și vie și în veghe sfântă păstrată de harul Tău cel milos pentru ei, pentru cei ce se dau Ție cu viața lor, Doamne.

Îl îndemn pe poporul cuvântului Tău să-și nască mereu dragostea cea pentru Tine, căci celui ce nu-i este încercată dragostea cea pentru Domnul, acela are nevoie mereu, mereu de apa nașterii de sus, de izvor de iubire din cer pentru el și de hăinuță curată mereu pentru suflet, și mai ales de lepădare de sine, Doamne, probată ea în tot timpul și aplecată spre probare mereu, ca să poată ea să aibă putere și să-i ajute pe cei ce vin și se dau Ție ca să fie ai Tăi. O, să nu uite ei că nu pentru ei trebuie să mai trăiască ei, ci pentru Tine și pentru cei din jurul lor ai Tăi, și aceasta este lucrarea dragostei care-i ține în Tine pe ei, despărțiți de duhul lumii, care nu lucrează așa, căci eu în lume eram, dar m-am părăsit pe mine însămi în numele Tău și pentru Tine și am trăit restul vieții mele în numele Tău și pentru cei ce mă înconjoară și le dădeam lor pe Dumnezeu, căci Te iubeam, Doamne, iar iubirea mea cea pentru Tine era să Te împart la cât mai mulți mereu, mereu, ca să fii Tu bogat, o, Doamne și Mire al meu, și fericiți sunt cei ce Te au iubire a lor, fericiți, Doamne, dar mai fericiți sunt cei ce nu Te pierd până la capătul cel fericit, când nimeni și nimic nu-i mai pot pierde pe ei dinaintea Ta, din dragostea Ta cea plină de vecie, o, Doamne dulce, Mântuitor și Salvator din păcat pentru om.

Cel ce iubește mult pe cineva are în el dorul de a spune celorlalți iubirea lui și pe cel iubit, bucuria lui pentru ființa lui iubită. O, tot așa și cel ce Te iubește pe Tine are dor neastâmpărat să Te bucure mărturisindu-și iubirea și să Te facă la mulți cunoscut și înțeles și iubit și urmat apoi, și iată, bucuria se înțește și se face nuntă cerească, Doamne, între Tine și mireasă, nuntă cu nuntași plini de dor de a chema la masa nunții pe mulți, lumea întreagă la masa iubirii, și va veni o zi când toți cei ce vor fi pe pământ Te vor iubi, Doamne, și unii altora Te vor da, și inimile lor vor fi una în iubire în ziua aceea și numai Tu vei fi iubit atunci, că mult ai fost părăsit și disprețuit de om după ce omul a căzut din țara lui, pregătită de Tine lui atunci când l-ai zidit, o, Doamne.

Voi, toți cei ce v-ați ales de iubire pe Domnul, supuneți Lui trupurile voastre, locaș Lui să fie ele și să le păstrați așa și să-I spuneți Lui fiecare: Pătrunde, Doamne, în mine și străpunge cu frica Ta trupul meu, ca să mă tem de judecățile Tale și să mă păstrez Ție și să iubesc mântuirea cea de la Tine și cuvântul Tău. Amin.

O, fiți ucenici la școala iubirii și lăsați-vă învățați de Domnul, iar frica de El să vă ajute să nu-L părăsiți, ca să nu fiți apoi pedepsiți de iubire dacă-L părăsiți. O, îndemnați-vă unii pe alții spre iubire din cer în voi și între voi, că nu poate omul scăpa de păcat și de iubirea de păcat decât dacă-și lasă trupul străpuns de frica de Dumnezeu, căci Domnul este iubirea cea de sus, și este răzbunătoare iubirea cea din cer când este lăsată în lături de om, iar eu am scris pe pământ cu sângele meu povestea iubirii mele de Hristos și m-am încununat cu ea înaintea Lui, aducându-I-o Lui, căci L-am iubit pe El până la sânge și m-am împotrivit până la sânge în lupta pentru nedespărțirea mea de El și sunt a Lui pe vecii și sunt cu El și Îl dau din cer lumii credincioase, dar lumea este mare și îi întoarce înapoi spre ea pe cei credincioși cu inima, ale căror fapte ma-

ri pentru Domnul sunt greoaie, sunt puține, sunt slabe, căci duhul lumii este închisoare pentru cei fără de Hristos peste viața lor pe cale.

O, dă-le, Doamne, oamenilor un suflu viu, un duh nou și străpunge cu frica Ta trupurile lor, ca să se poată ei întoarce la Tine și să-și dea Ție trupurile lor, în care locuiesc inimile lor, că nu se poate numai inima să Te aibă în ea în om, iar trupul lui să se facă locuință străină de Tine și de viață ca și a Ta în trup.

Te rog, o, Doamne, cu dor sfânt Te rog în ziua mea de serbare între sfinți, Te rog cu duh înlăcrimat, întoarce omul la Tine și fă-l locaș al Tău cu trupul său, în care să locuiască Duhul Tău, căci Tu, Doamne, de aceea ai zidit omul. Amin.

— Mă întorc la om și îl strig pe el să se întorcă la Mine. Mă întorc de la Tatăl iarăși la om și îl strig să se întorcă la Mine, căci dacă Eu îl întorc, n-am de la el dragoste. Mă întorc la om ca să-l încălzesc și ca să caute el după căldura Mea, după dragostea Mea, căci vin să înnoiesc lumea și toată facerea ei și de aceea vin. Amin.

Pace ție, popor al cuvântului Meu! Mă dau ție cu sfinții în zi de sărbătoare de sfinți și se dau și ei, căci duhul cel lucrător de viață este plin de dor în Mine și în sfinți. Mă împart prin tine oamenilor și le dau lor puterea de a se întoarce de la idoli la Dumnezeu și îi învăț pe ei să se dea Mie locaș, căci trupul omului a fost zidit pentru slava Mea. Voi sta cu tine în zile de învățătură și te voi așeza în învățătura Mea ca să fie ea găsită la tine de cei ce caută după Mine în mijlocul tău, iar Eu le ies în cale cu locul Meu de pe pământ, cu masa Mea cu tine, măi poporul Meu.

Mi-e dor de statul Meu în om și de lumina Mea în el, ca atunci când nu va mai fi lumină să fie lumină pe pământ, să fie Domnul cu ai Săi lumină pe pământ, lumină din lumină să fie ei, iar ziua Mea vine, și vom spune în lung și în lat peste pământ la toți cei care vor fi și Mă vor aștepta și vor auzi ei în ziua aceea cuvânt de dor, cuvânt cu înviere, cuvântul cel sfânt: Veniți de luați lumină! Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 2012